

ΡΕΙΤΣΕΛ ΡΕΝΕ ΡΑΣΣΕΛ

Το ημερολόγιο

ΜΙΑΣ

ΞΕΝΕΡΟΤΗΣ

Ιστορίες από μια
ΟΧΙ ΚΑΙ ΤΟΣΟ
ΥΠΕΡΟΧΗ ΖΩΗ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: DORK DIARIES – TALES
FROM A NOT-SO-FABULOUS LIFE
Από τις Εκδόσεις Aladdin, Νέα Υόρκη 2009
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το ημερολόγιο μιας ξενέρωτης**
Ιστορίες από μια όχι και τόσο υπέροχη ζωή
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Rachel Renée Russell

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Λυδία Κολυδά
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Χρυσούλα Τσιρούκη
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Ελεύθερος & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Μάντης Ιωάννης & Υιός Ε.Ε.

© Rachel Renée Russell, 2009
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2010

Πρώτη έκδοση: Απρίλιος 2010, 4.000 αντίτυπα

ISBN 978-960-453-713-6

*Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά
και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Ρέιτσελ Ρενέ Ράσελ

Το ημερολόγιο

ΜΙΑΣ

ΞΕΝΕΡΟΤΗΣ

Ιστορίες από μια
ΟΧΙ ΚΑΙ ΤΟΣΟ
ΥΠΕΡΟΧΗ ΖΩΗ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΛΥΔΙΑ ΚΟΛΥΔΑ

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Η **ΡΕΪΤΣΕΛ ΡΕΝΕ ΡΑΣΕΛ** είναι δικηγόρος αλλά προτιμά να γράφει και να εικονογραφεί βιβλία για παιδιά. Ζει στο Άλντι της Βιρτζίνια. Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.dorkdiaries.com και το ιστολόγιο (blog) της συγγραφέως www.dorkdiariesblog.com

Στην κόρη μου, Νίκη, που έβαλε τα δυνατά της
για να γίνει το καλύτερο μυρμηγκάκι της αποικίας,
ενώ από την αρχή ήταν μια όμορφη πεταλούδα.

ΣΑΒΒΑΤΟ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μερικές φορές αναρωτιέμαι αν η μαμά μου είναι ΑΝΕΓΚΕΦΑΛΗ. Κάποιες μέρες, πάλι, ξέρω ότι είναι.

Όπως σήμερα.

Το δράμα ξεκίνησε το πρωί, όταν τη ρώτησα ανέμελα αν θα μου έπαιρνε ένα από εκείνα τα καινούρια, άπαιχτα iPhone που κάνουν σχεδόν τα πάντα. Για μένα είναι απαραίτητο συστατικό της ζωής, μάλλον δεύτερο μετά το οξυγόνο.

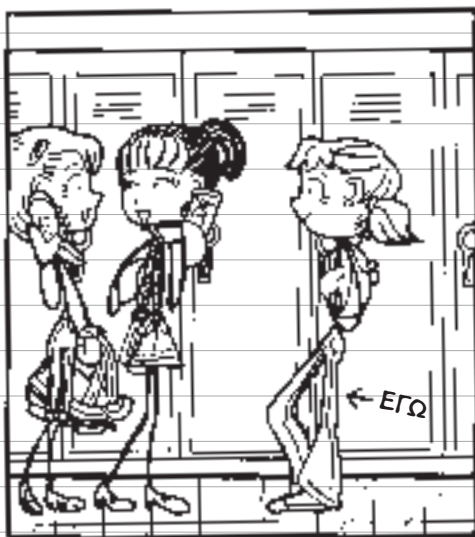
Τι καλύτερος τρόπος για να εξασφαλίσω μια θέση στην κλίκα των ΔΗ.ΘΕ.Ν. (Δημοφιλείς Θεοί & Ντίβες) του Γουέστσεστερ, του καινούριου ιδιωτικού σχολείου, από το να θαμπώσω τα μέλη της με ένα κινητό τελευταίας τεχνολογίας;

Πέρυσι πρέπει να ήμουν η ΜΟΝΗ μαθήτριά σε ΟΛΟ το γυμνάσιο που δεν είχε κινητό. ☹️ Οπότε, αγόρασα πάμφθυνα ένα παλιότερο, μεταχειρισμένο μοντέλο σε μια δημοπρασία στο eBay.

Ήταν μεγαλύτερο απ' αυτό που ήθελα, αλλά σκέφτηκα πως για την τιμή-προσφορά των 12,99 δολαρίων αποκλείεται να το μετάνιωνα.

Έβαλα το κινητό στο ντουλαπάκι μου και διέδωσα τα νέα: τώρα, όλοι μπορούσαν να με παίρνουν για τα «ΤΖΟΥΣΙ» κουτσομπολιά στο ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ μου τηλέφωνο! Ύστερα άρχισα την αντίστροφη μέτρηση. Η στιγμή που η κοινωνική μου ζωή θα έπαιρνε φωτιά πλησίαζε.

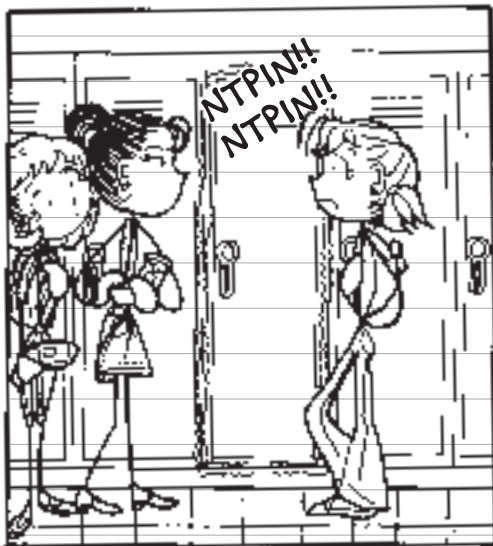
Με έπιασε τρομερό άγχος όταν είδα δύο κορίτσια των ΔΗ.ΘΕ.Ν. να προχωράνε στο διάδρομο και να με πλησιάζουν μιλώντας στα κινητά τους.

Σταμάτησαν μπροστά στο ντουλαπάκι μου και άρχισαν να φέρονται σούπερ φιλικά. Έπειτα με κάλεσαν να καθίσω μαζί τους στο μεσημεριανό. Εγώ απάντησα: «Ε... εντάξει», αν και από μέσα μου χοροπηδούσα όπως ο Σνούπι όταν κάνει το «χαρούμενο χορό» του.

Μετά η φάση έγινε πάρα πολύ περίεργη. Είπαν ότι είχαν ακούσει για το καινούριο ντιζαϊνάτο κινητό μου Τζούσι Κουτίρ των 600 δολαρίων και όλοι –εννοούσαν το υπόλοιπο τσούρμο των ΔΗ.ΘΕ.Ν.– ανυπομονούσαν να το δουν.

Ήμουν έτοιμη να τους εξηγήσω ότι είχα πει «“τζούσι”
κουτσομπολιά στο καινούριο μου τηλέφωνο», ΟΧΙ
«καινούρια κουτσομπολιά στο Τζούσι τηλέφωνό μου»,
αλλά δε μου δόθηκε ποτέ η ευκαιρία. Δυστυχώς,
το τηλέφωνό μου είχε αρχίσει να χτυπάει. Πολύ και

αφύσικα δυνατά. Έκανα
ό,τι μπορούσα για να
το αγνοήσω, αλλά
και οι δύο ΔΗ.ΘΕ.Ν.
με κοιτούσαν με
γουρλωμένα μάτια
που έλεγαν: «Δε θα το
σηκώσεις, επιτέλους;»

Προφανώς δεν ήθελα
να το σηκώσω γιατί
είχα ένα πολύ κακό
προαίσθημα ότι θα
απογοητεύονταν λίγο

όταν θα έβλεπαν τη συσκευή με τα ίδια τους τα μάτια.

Έτσι, είχα μείνει εκεί και παρακαλούσα να σταματήσει να
χτυπάει, έλα όμως που δε σταματούσε! Σε λίγο, είχε γυρίσει
όλος ο διάδρομος και με κοιτούσε.

Στο τέλος υπέκυφα. Άνοιξα απότομα το ντουλαπάκι μου και
απάντησα στο τηλέφωνο. Κυρίως για να σταματήσω αυτό
το ΑΠΑΙΣΙΟ κουδούνισμα.

«Εμπρός;» είπα.
«Ε... συγγνώμη.
Λάθος νούμερο».

Όταν γύρισα
τα κεφάλι μου,
και οι δύο ΔΗ.ΘΕ.Ν.
έτρεχαν στο διάδρομο
ουρλιάζοντας:
«Δεν υπάρχει! Δεν
υπάρχει!» Φαντάζομαι
ότι αυτό σήμαινε

πως ΔΕΝ ήθελαν πια να καθίσω μαζί τους στο μεσημεριανό.
Πίκρα, δηλαδή.

Το πιο σημαντικό πράγμα που έμαθα πέρυσι ήταν ότι
το να έχεις μια ΜΠΑΚΑΤΕΛΑ –ή ΤΙΠΟΤΑ– για κινητό
μπορεί να ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΙ εντελώς την κοινωνική σου
ζωή. Ενώ όλες οι σελέμπριτι που συχνάζουν στα πάρτι
ΞΕΧΝΑΝΕ σάνταρ να φορέσουν κιλότα, καμιά δε
θα τολμούσε να βρεθεί χωρίς το κινητό της. Γι' αυτό
είχα ζαλίσει κι εγώ τη μαμά μου να μου αγοράσει
ένα iPhone.

Προσπάθησα να βάλω στην άκρη το χαρτζιλίκι μου για να
το αποκτήσω, αλλά ήταν αδύνατο! Βασικά, επειδή είμαι
καλλιτέχنيδα και ΤΕΛΕΙΩΣ ΚΟΛΛΗΜΕΝΗ με τη ζωγραφική!

Λέμε, αν δε ζωγραφίσω μια μέρα, θα μου ΣΤΡΙΨΕΙ!

Ξοδεύω ΟΛΑ τα λεφτά μου σε μπλοκ ζωγραφικής, μολύβια, στιλό, καλοκαιρινά μαθήματα ζωγραφικής στην κατασκίνωση και διάφορα άλλα πράγματα. Ποπό! Είμαι τόσο ΑΦΡΑΓΚΗ που έχω αγοράσει με δόσεις μιλκσέικ από το McDonald's!

Τέλος πάντων. Όταν η μαμά γύρισε σπίτι με ένα σπέσιαλ δώρο από το εμπορικό κέντρο για την αρχή της νέας σχολικής χρονιάς, ήξερα τι ήταν.

Έλεγε και ξανάλεγε ότι η φοίτησή μου σε ένα καινούριο ιδιωτικό σχολείο θα ήταν μια «στρεσογόνος περίοδος τρομερής προσωπικής εξέλιξης» και ότι ο καλύτερος «μηχανισμός αντιμετώπισης» θα ήταν να «επικοινωνώ» τις «σκέψεις και τα συναισθήματά» μου.

Είχα **ΕΚΣΤΑΣΙΑΣΤΕΙ** εντελώς γιατί η επικοινωνία γίνεται με ένα

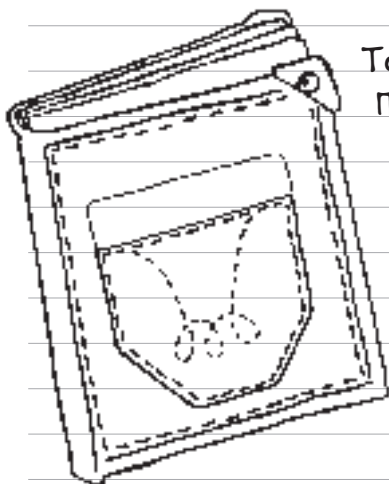
ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΚΙΝΗΤΟ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ!

Σωστά; 😊

Όση ώρα μιλούσε η μαμά μου, εγώ ήμουν αλλού.
ΦΑΝΤΑΖΟΜΟΥΝ όλα τα φοβερά ρινγκ τούον, τη μουσική
και τις ταινίες που θα κατέβαζα. Θα ήταν ΕΡΩΤΑΣ
ΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΟΣ!

Όταν όμως η μαμά
τελείωσε επιτέλους
το λογύδριό της,
καμογέλασε πλατιά,
με αγκάλιασε και
μου έδωσε ένα ΒΙΒΛΙΟ.

Το άνοιξα και το ξεφύλλισα
ΠΑΝΙΚΟΒΛΗΤΗ. Σκέφτηκα
ότι ίσως είχε κρύψει εκεί μέσα
το καινούριο κινητό μου.

Μου φαινόταν λογικό εκείνη
την ώρα. Όλες οι διαφημίσεις
έλεγαν ότι ήταν το πιο λεπτό
μοντέλο της αγοράς.

Σιγά σιγά, όμως, άρχισα να συνειδητοποιώ ότι η μαμά
ΔΕ μου είχε πάρει κινητό και το υποτιθέμενο δώρο μου
ήταν ένα καζο-βιβλίο! ☹️

Μιλάμε για τρελή ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗ!

Τότε πρόσεξα ότι ΟΛΕΣ οι σελίδες του βιβλίου ήταν ΚΕΝΕΣ.

Και τότε σκέφτηκα: ΑΧ, ΟΧΙ! ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ!

Η μαμά μου είχε δώσει δύο πράγματα: ένα ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
και την ατράντακτη απόδειξη ότι ΕΙΝΑΙ, κυριολεκτικά,

ΑΝΕΓΚΕΦΑΛΗ!

Κανένας μα κανένας στην εποχή μας δε γράφει
τις πιο προσωπικές σκέψεις και τα απόκρυφα, σκοτεινά
μυστικά του σε ημερολόγιο! ΓΙΑΤΙ;!

Γιατί αν ένας ή δύο άνθρωποι μάθουν τα ΕΣΩΨΥΧΑ σου,
πάει η φήμη σου, καταστράφηκε εντελώς.

Αυτές τις ζουμερές πληροφορίες υποτίθεται ότι τις ποστάρεις στο ΜΠΛΟΓΚ σου για να τις διαβάσουν ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ!!!

Μόνο μια ΤΕΛΕΙΩΣ ΞΕΝΕΡΩΤΗ θα έμπαινε στον κόπο ΝΑ ΓΡΑΨΕΙ σε ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ!

Αυτό είναι ΜΑΚΡΑΝ το χειρότερο δώρο που μου έχουν κάνει σε όλη μου τη ζωή! Ήθελα να ουρλιάξω με όλη μου τη δύναμη:

«Μαμά, δε χρειάζομαι ένα ΗΛΙΘΙΟ βιβλίο με 288 ΑΔΕΙΕΣ σελίδες!»

Αυτό που ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΙ είναι να μπορώ να «επικοινωνήσω» τις «σκέψεις και τα συναισθήματά μου» με τους φίλους μου χρησιμοποιώντας το καταδικό μου κινητό.

Μισό! Τι χαζή που είμαι. Το ξεχνάω συνέχεια. Δεν έχω κανένα φίλο. ΑΚΟΜΑ. Αυτό όμως θα μπορούσε να αλλάξει από τη μια στιγμή στην άλλη, οπότε πρέπει να είμαι προετοιμασμένη. Με ένα ολοκαίνουριο κινητό!

Στο μεταξύ, ΔΕΝ πρόκειται να ξαναγράψω σ' αυτό το ημερολόγιο.

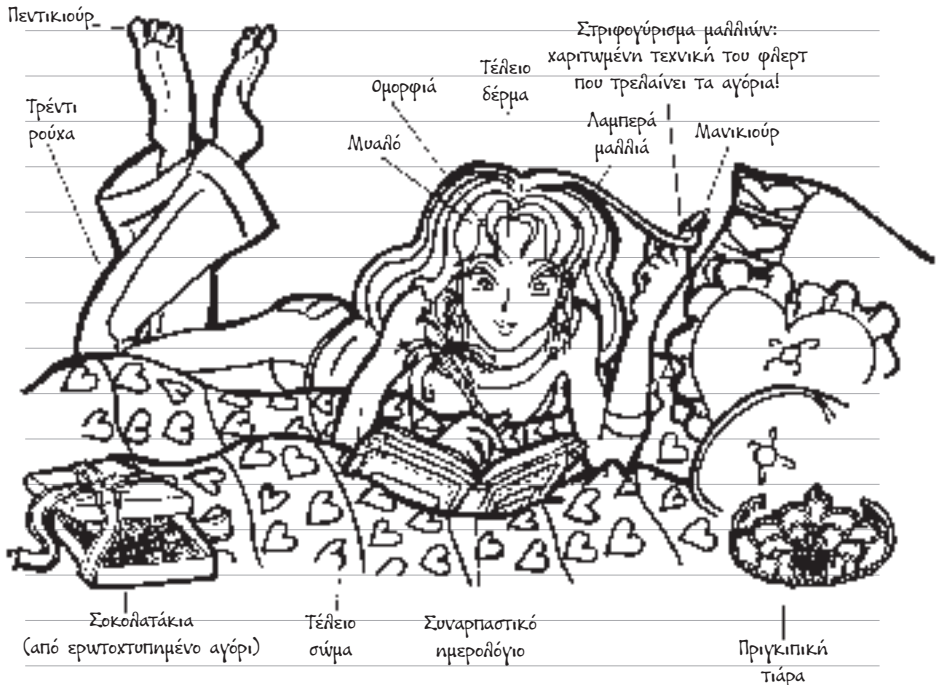
ΠΟΤΕ ΤΩΝ ΠΟΤΩΝ!

ΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Εντάξει. Ξέρω ότι είπα πως δε θα ξαναγράψω σ' αυτό το ημερολόγιο. Την ώρα που το είπα το εννοούσα. Εγώ δεν είμαι απ' αυτές που κουρνιαίζουν αγκαλιά μ' ένα ημερολόγιο και ένα κουτί σοκολατάκια για να γράφουν κλασιάρικες ιστορίες για το αγόρι των ονείρων τους, το πρώτο τους φιλί, ή την ΑΓΩΝΙΑ που τις κατακλύζει μετά την ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗ ανακάλυψη ότι είναι ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΕΣ από ένα μικρό γαλλόφωνο πριγκιπάτο και τώρα αξίζουν ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ.

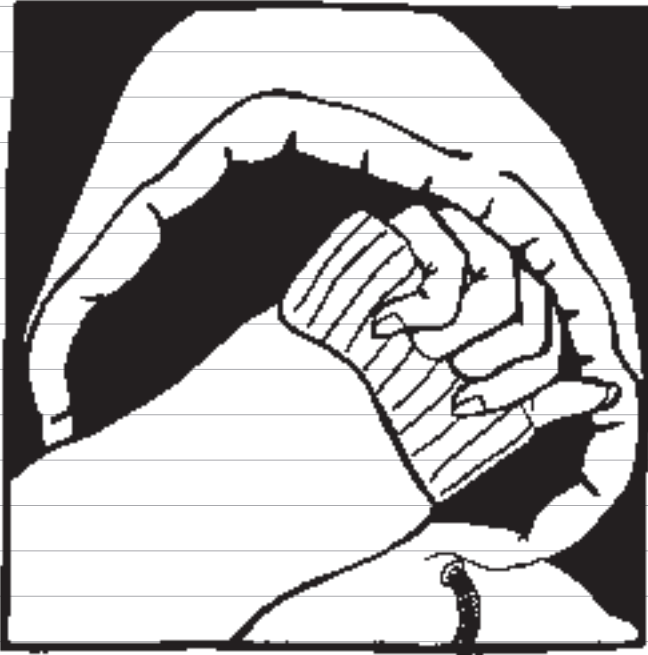
ΚΑΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΜΕΝΑ, ΛΕΜΕ!

Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΚΕΤΟ ΧΑΛΙ!

Όλη μέρα περιπλανιόμουν στο καινούριο μου σχολείο σαν ζόμπι με λιπ γκλος. Ούτε ένας άνθρωπος δεν μπήκε στον κόπο να μου πει «γεια».

ΑΥΤΗ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ!

ΤΗΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΩΡΑ
ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ ΑΟΡΑΤΗ!

Πώς να κολλήσω εγώ σε ένα φιλομούτικο γυμνάσιο σαν
το Γουέστσεστερ; Αυτό το μέρος έχει ακόμα και Starbucks!

Μακάρι να μην είχαν αναθέσει ΠΟΤΕ στον μπαμπά μου
την απεντόμωση αυτού του σχολείου.

Ας πάρουν λοιπόν την ελεεινή υποτροφία τους και ας
τη δώσουν σε κάποιον που τη θέλει και τη χρειάζεται,
γιατί εγώ ΔΕΝ ΤΗ ΘΕΛΩ με την καμιά!

ΤΡΙΤΗ 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Είναι περασμένα μεσάνυχτα και κοντεύω να φρικάρω γιατί ακόμα δεν έχω κάνει τα μαθήματά μου. Η εργασία μου είναι για το μάθημα της γλώσσας, όπου διαβάζουμε το *Όνειρο θερινής νύχτας* του Σαίξπηρ. Ξαφνιάστηκα γιατί δεν ήξερα ότι ο Σαίξπηρ έγραφε εφηβική λογοτεχνία για κορίτσια.

Το βιβλίο μιλάει για ένα πονηρό ζωτικό, τον Πουκ. Ο Πουκ προσπαθεί να κωρίσει ένα πολύ γλυκό ζευγάρι που έχει καθεί σ' ένα μαγεμένο δάσος.

Στη συνέχεια, ένας τύπος με γαϊδουρίσιο κεφάλι πηγαίνει απρόσκλητος σε ένα μεγάλο νεραϊδο-πάρτι και κάνει κονέ με τη βασίλισσα. Πολύ κουλά πράγματα!

Στην εργασία μας έχουμε να απαντήσουμε τρεις εύκολες ερωτήσεις για τον ΠΟΥΚ:

1. Θεωρείτε ότι ο Πουκ είναι ο πρωταγωνιστής του θεατρικού έργου; Ναι ή όχι και γιατί;

2. Η προσωπικότητα και οι πράξεις του Πουκ διαμορφώνουν το ύφος του θεατρικού έργου;

3. Χρησιμοποιήστε τη φαντασία σας και δώστε μια λεπτομερή περιγραφή της εξωτερικής εμφάνισης του Πουκ, ή σχεδιάστε ένα σκίτσο του.

Οι δύο πρώτες ερωτήσεις δεν ήταν τόσο δύσκολες και τις τελείωσα σε χρόνο ντε τε. Η τρίτη όμως με έστειλε αδιάβαστη.

Δεν είχα την παραμικρή ιδέα για το πώς μπορεί να ήταν ο Πουκ.

Παρ' όλα αυτά, προσπάθησα να τον φανταστώ με όμορφα μυτερά αυτάκια, ένα ΤΕΚΝΑΚΙ ΣΑΝ ΤΟΝ:

ΝΙΚ ΤΖΟΝΑΣ

ΚΟΡΜΠΙΝ ΜΠΛΟΥ

ΤΖΑΣΤΙΝ ΤΙΜΠΕΡΛΕΪΚ

Επίσης, θα έδινα τα πάντα για να μάθω αν ένα άθλιο όνομα όπως το «Πουκ» του είχε ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΙ τελείως τη ζωή.

Πάω στοίχημα ότι τα δημοφιλή παιδιά του σχολείου θα τον φώναζαν «Πουφ», «Πιφ», «Πριτς» ή τίποτα χειρότερο.

ΚΑΗΜΕΝΕ ΠΟΥΚ! ☹️

Προσπάθησα να μπω σε εκείνο το εκπαιδευτικό σάιτ, το «γούικι-κάτι», απ' το οποίο όλοι αντιγράφουν, για να βρω μια φωτογραφία του Πουκ.

Δεν μπορούσα όμως να θυμηθώ το όνομά του και βαριόμουν πολύ να το ψάξω στο Google.

Έμεινα όταν άκουσα την πόρτα του δωματίου μου να χτυπάει τόσο αργά το βράδυ. Φαντάστηκα ότι θα ήταν η εσχάχρονη αδελφή μου, η Μπριάνα.

Πριν από περίπου μία εβδομάδα τής έπεσε ένα από τα μπροστινά της δόντια και το έθαψε στον κήπο για να δει αν θα φυτρώσει. ΟΛΟ κάτι τέτοιες κουλαμάρες κάνει.

Η μαμά λέει ότι φταίει που είναι μικρό παιδάκι ακόμα. Εγώ, πάλι, πιστεύω ότι φταίει που έχει IQ ραδικιού.

Είπα στην Μπριάνα για πλάκα ότι η νεράιδα των δοντιών μαζεύει τα δόντια διάφορων παιδιών από όλο τον κόσμο. Μετά τα κολλάει με πολύ δυνατή κόλλα και φτιάχνει μασέλες για ηλικιωμένους.

Της εξήγησα ότι, αν η νεράιδα των δοντιών έβλεπε πως είχε σκάψει μια τρύπα και είχε θάψει το δόντι της στην αυλή, θα είχε ΚΑΚΑ ΞΕΜΠΕΡΔΕΜΑΤΑ.

Το πιο αστείο είναι ότι η Μπριάνα με πίστεψε ΕΚΑΤΟ ΤΟΙΣ ΕΚΑΤΟ. Μάλιστα, έσκαψε στην κυριολεξία το μισό λουλουδόκηπο της μαμάς προσπαθώντας να βρει το δόντι της.

Από τότε της έχει καρφωθεί η ιδέα ότι η νεράιδα των δοντιών θα τρυπήσει στο δωμάτιό της στη μέση της νύχτας και θα της βγάλει ΟΛΑ τα δόντια για να φτιάξει μασέλες.

Αυτό το αστείο, όμως, μου γύρισε μπούμεραγκ. Τώρα η Μπριάνα ΑΡΝΕΙΤΑΙ εντελώς να χρησιμοποιήσει την τουαλέτα το βράδυ, εκτός και αν τσεκάρω πρώτα ότι η νεράιδα των δοντιών δεν κρύβεται πίσω από την κουρτίνα του ντους ή κάτω από τις πετσέτες.

Αν τύχει να αργήσω, η Μπριάνα παθαίνει ένα μικρό «ατυχηματάκι» πάνω στο χαλί του δωματίου μου.

Δυστυχώς, έπρεπε να μάθω από πρώτο χέρι ότι –σε αντίθεση με τη διαφήμιση της τηλεόρασης–, το ΑΝΤΙ-Βρομέξ ΔΕΝ απομακρύνει όλες τις μυρωδιές.

Ευτυχώς για μένα, δεν ήταν η Μπριάνα στην πόρτα, αλλά οι γονείς μου.

Προτού προλάβω να πω «περάστε», μπούκαρκαν μέσα, όπως κάνουν συνήθως, πράγμα που με τσαντίζει πολύ γιατί υποτίθεται ότι αυτό το δωμάτιο είναι ΔΙΚΟ ΜΟΥ! Και ως πολίτης αυτής της χώρας, έχω το συνταγματικό δικαίωμα της ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ, την οποία παραβιάζουν συνεχώς.

Την επόμενη φορά που θα δω τους γονείς μου και την Μπριάνα να έρχονται κατά δω, θα ουρλιάξω:

«Ει! Γιατί δε ΜΕΤΑΚΟΜΙΖΕΤΕ
όλοι εδώ μέσα;»

Τέλος πάντων. Οι γονείς μου είπαν ότι δεν περίμεναν να με βρουν ακόμα ξύπνια να διαβάζω, και ήθελαν να μάθουν πώς πήγαινε το σχολείο.

Ήταν πολύ παράξενο, διότι εκεί που ετοιμαζόμουν να απαντήσω, έγινα κομμάτια και με πήραν τα ζουμιά αμέσως.

Οι γονείς μου έπαθαν σοκ. Κοιτούσαν μια εμένα και μια ο ένας τον άλλο. Τελικά, η μαμά με αγκάλιασε και είπε: «Καιμένο μπουμπουκάκι μου!» Πράγμα που με έκανε να νιώσω ακόμα ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ.

Δεν έφτανε που δεν κολλούσα με τίποτα στο σχολείο, έπρεπε να υποστώ κι αυτή την ταπείνωση. Ήμουν το μόνο δεκατετράχρονο που εξακολουθούσαν να το φωνάζουν «μπουμπουκάκι»! Ξαφνικά, το πρόσωπο του μπαμπά έλαμψε.

«Ει! Έχω μια απίθανη ιδέα! Ξέρουμε πόσο άγχος έχεις τώρα τελευταία με τη μετακόμιση και το καινούριο σχολείο. Είμαι σίγουρος ότι, αν κολλούσαμε μερικές θετικές σκέψεις σε όλο το σπίτι, θα σε βοηθούσε πολύ να προσαρμοστείς. Δε νομίζεις;»

Ήθελα να του πω: «Εντάξει, μπαμπά. ΝΑ τι νομίζω: είναι ΗΛΙΘΙΑ ιδέα! Λες και μερικά αυτοκόλλητα σημειώματα με γλυκανάλατες ατάκες θα λύσουν το πρόβλημά μου, δηλαδή το ότι έχω φάει ΜΕΓΑΛΗ ΗΤΤΑ στο σχολείο. Θέλεις

να μάθεις και τι άλλο νομίζω; Εκείνο το άρθρο που διάβασα για τα χημικά της απεντόμωσης που σκοτώνουν τα εγκεφαλικά κύτταρα... μάλλον είναι αληθινό!»

Αυτά όμως τα είπα μόνο από μέσα μου, οπότε δεν τα άκουσε κανένας άλλος εκτός από μένα.

Οι γονείς μου συνέχισαν να με κοιτάζουν με γουρλωμένα μάτια, πράγμα που είχε αρχίσει να μου προκαλεί ανατριχίλα. Τελικά, έπειτα από μερικά λεπτά που έμοιαζαν με αιώνια, η μαμά χαμογέλασε και είπε: «Γλυκιά μου, απλώς να θυμάσαι ότι σ' αγαπάμε! Και αν μας χρειαστείς, θα μας βρεις στο τέλος του διαδρόμου».

Γύρισαν στο δωμάτιό τους και άκουγα για αρκετή ώρα τα ψου-ψου-ψου τους. Φαντάστηκα ότι θα συζητούσαν για το αν έπρεπε να με βάλουν σε ψυχιατρική κλινική εκείνη τη στιγμή ή την επόμενη μέρα, πρωί πρωί.

Και μια που ήταν τόσο αργά, αποφάσισα να τελειώσω την εργασία μου για τον Πουκ την ώρα της μελέτης.

Άραγε, όταν είσαι κλεισμένη σε ΘΑΛΑΜΟ ΨΥΧΑΣΘΕΝΩΝ, πρέπει ακόμα να παραδίδεις εργασίες;

Όταν ο μπαμπάς σου οδηγεί ένα φορτηγάκι με μια πελώρια κατσαρίδα στην οροφή που τη λένε Μαξ, η μαμά σου επιμένει ότι το κινητό είναι άκρηστο, η μικρή αδελφή σου σε ξυπνάει για να διώξεις την κακή νεράιδα που θα της βγάλει τα δόντια, το αγόρι που σου αρέσει παραείναι ωραίο για να σε προσέξει και οι ΔΗ.ΘΕ.Ν. του καινούριου ιδιωτικού σχολείου σου πιστεύουν ότι δεν υπάρχεις, τότε σε λένε Νίκη Μάξουελ, είσαι... Ξενέρωτη και έχεις κάθε δικαίωμα να ξεσπάσεις στο ημερολόγιό σου!

Το ημερολόγιο αυτό ανήκει στη:

Νίκη Μάξουελ

ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟ & ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟ

Παρακαλώ όποιος το βρει
να μου το επιστρέψει.
Θα δοθεί ΑΜΟΙΒΗ!

Ακολουθώντας τα
κνάρια του Σπασίκλα,
η Ξενέρωτη είναι εδώ
για να ξετρελάνει με
τις περιπέτειές της
όλα τα κορίτσια!

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ: 210 26 04 800 • FAX: 210 26 19 550
www.psychologia.gr • e-mail: info@psychologia.gr

ISBN 978-960-451-713-6

ΚΩΔ. ΜΗΧΗΘΗΣ 08250

ΔΙΑΒΑΣΟ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑΤΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΟ ΚΑΙ ΜΑΘΑΙΝΟ